

(פרק א')

- (א) ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו:
(ב) ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם:
(ג) וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה:
(ד) וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים:
(ה) וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילידה ומאישה:
(ו) ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד ה' את עמו לתת להם לחם:
(ז) ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה:
(ח) ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה <יעשה> יעשה ה' עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי:
(ט) יתן ה' לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה:
(י) ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך:
(יא) ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעיי והיו לכם לאנשים:
(יב) שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים:
(יג) הלהן תשבנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד ה':
(יד) ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה:
(טו) ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך:
(טז) ותאמר רות אל תפגעיי בי לעזובך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי:
(יז) באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה ה' לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך:
(יח) ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה:
(יט) ותלכנה שתיהם עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי:
(כ) ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד:
(כא) אני מלאה הלכתי וריקם השיבני ה' למה תקראנה לי נעמי וה' ענה בי ושדי הרע לי:
(כב) ותשב נעמי ורות המואבית כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:

(פרק ב')

- (ד) והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים ה' עמכם ויאמרו לו יברכך ה':
(ה) ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת:
(ו) ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואבית היא השבה עם נעמי משדה מואב:
(ז) ועיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים:
(ח) ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה:
(ט) ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום:
(י) ישרם ה' פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם ה' אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו:
(יא) ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך:
(יב) ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז:
(יג) ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא לה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא:

(פרק ג')

- (ט) ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה:
(י) ויאמר ברוכה את לה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר:
(יא) ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את:
(יב) ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש:

בראשית (פרק כד)

(לא) ויאמר בוא ברוך ה' למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: (סא) ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי **האיש** ויקח **העבד** את רבקה וילך: (סב) ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: (סג) ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: (סד) ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: (סה) ותאמר אל **העבד** מי **האיש** הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר **העבד** הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס: (סו) ויספר **העבד** ליצחק את כל הדברים אשר עשה: (סז) ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו **לאשה** ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו: פ

זוהר חלק ג קנח.

ת"ח אליעזר עבד אברהם מבני כנען הוה. כד"א כנען בידו מאזני מרמה. וכנען כתיב עליה ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו. ובגין דהוה שליחא מהימנא מה כתיב ביה בא ברוך יי' ברוך יי' ממש ועל דא אכתיב הכי באורייתא בגין דנפק מההיא קללה ואתברך ולא די ליה דנפיק מנה אלא דאתברך בשמיה דקב"ה ואוליפנא דאתא מלאך ואעיל מלה דא בפומיה דלבוך:

בראשית כד

(א) ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל: (ב) ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי: (ג) ואשביעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבן: (ד) כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: (ה) ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת **ההשב אשיב** את בנך אל הארץ אשר יצאת משם: (ו) ויאמר אליו אברהם השמר לך פן **תשיב** את בני שמה: (ז) ה' אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: (ח) ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני **לא תשב** שמה:

בראשית (פרק כו)

(א) ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: (ב) וירא אליו ה' ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: (ג) גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: (ד) והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ: (ה) ויאמרו ראו ראינו כי היה ה' עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך: (ו) אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה **ברוך ה'**:

רות רבה (פרשה א)

ע"י שהפיל לבן של ישראל עליהם, לכולימין שהיה שריו במדינה והיו בני המדינה סבורין עליו ואומרים שאם יבואו שני בצורת והוא יכול לספק את המדינה עשר שנים מוזן, כיון שבאת שנת בצורת יצתה לה שפחתו מעילת בסידקי וקופתה בידה, והיו בני המדינה אומרים זהו שהיינו במזוחים עליו שאם תבא בצורת הוא יכול לפרנס אותנו עשר שנים, והרי שפחתו עומדת בסידקי וקופתה בידה, כך אלימלך היה מגדולי המדינה ומפרנסי הדור, וכשבאו שני רעבון אמר עכשיו כל ישראל מסכבין פתחי, זה בקופתו זה בקופתו, עמד וברח לו מפניהם, הה"ד וילך איש מבית לחם יהודה.

מדרש זומא - רות (פרשה א)

[ד] וישאו להם נשים מואביות. מי גרם לשבט יהודה לישא אשה מואבית, על שעשו מעשה עמון ומואב. [על דבר אשר] לא קדמו אתכם בלחם ובמים (דברים כ"ג ה').

בראשית (פרק כא)

(יב) ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע:

בראשית (פרק טו)

(ב) ויאמר אברם אדני ה' מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: (ג) ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי: (ד) והנה דבר ה' אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך:

בראשית (פרק לג)

(יא) קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח: (ה) וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך:

ירמיהו (פרק לג)

(כ) כה אמר ה' אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי היות יומם ולילה בעתם: (כא) גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלויים הכהנים משרתי: (כב) אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלויים משרתי אתי: ס (כד) הלוא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר ה' בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם: ס (כה) כה אמר ה' אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי: (כו) גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי <אשוב> אשיב את שבותם ורחמתים: ס

רשי ברשית (פרק כד)

(ח) צרך את אברהם בכל - בכל עולה בגנימטריא בן, ומאחר שהיה לו בן היה צריך להשיאו אשה: